

РЕШЕНИЕ

№ 349

гр. Русе, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

Членове: Антоанета Атанасова
Михаил Драгнев

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Михаил Драгнев Въззивно гражданско дело
№ 20214500500706 по описа за 2021 година

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

„Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД обжалва Решение № 260496 от 02.07.2021г., постановено по гр.д.№ 5190/20г. по описа на РРС, с което уволнението на Т.Т. е признато за незаконно и е постановена неговата отмяна, възстановен е на предишната си работа, присъдено е обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението в размер от 21 000 лв. за периода 29.09.2020г.-29.03.2021г. и е присъдена сумата от 34 711,29 лв. за положен извънреден труд за общо 107 дни от 05.11.2017г. до 29.09.2020г. Излагат се оплаквания за недопустимост, неправилност на постановеното решение, като постановено при неточно приложение на процесуалния закон и за необоснованост. Навежда доводи за недопустимост на решението поради непълнота и неточности в протокол от проведено на 02.06.2021г. заседание. По същество намира, че на Е.П. □ е била възложена за изпълнение конкретна бизнес задача и е бил наличен бизнес план, който е одобрен от компетентен да стори това орган на дружеството, в противоречие с установеното от районният съд. Твърди, че видно от длъжностната му характеристика Т.Т. е заемал ръководна длъжност в предприятието по смисъла на § 1, т. 3 ДР на КТ. Смята, че само чрез представената от ищеца служебна бележка от Агенция по труда не следва да се установява периода, през който е бил безработен. Посочва, че не е налице предпоставката за заплащане на извънреден труд от субективна страна- знание на работодателя за извършването му. Сочи, че полагания труд не е доказан чрез показанията на свидетелите, а само се

предполага от съда. Иска се от въззивния съд да обезсили постановеното от първоинстанционния съд решение и да го върне за разглеждане от друг състав или алтернативно да го отмени изцяло и да постанови друго, с което да отхвърли предявения иск. Претендират се разноските, направени в двете съдебни инстанции.

В законоустановения срок не е постъпил отговор на въззивната жалба. В съдебно заседание се явява адв. М. Д., представител на Т.Т., като излага подробни доводи за неоснователност на жалбата и представя писмено становище. Намира, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения от първоинстанционния съд. Смята, че едноличния собственик не е възложил на управителя бизнес задача с конкретни икономически показатели. Навежда доводи, че Е.П. сама е включила в договора си чл. 5, с който е натоварена да изготви стратегия за изпълнение на депозирания бизнес план. Посочва, че Бизнес план от 15.09.2020г. е копие на Годишен доклад за дейността на „Джамбо ЕД.Б.“ ЕООД, видно от вписвания в търговския регистър, и че бизнес плана не е бил одобрен от общото събрание на „Джамбо“ АД- Гърция. Сочи също, че по делото не е представена бизнес стратегия, изготвена от новия управител, както и че уволнението на Т.Т. противоречи на поставената с плана задача да се избегнат съкращения. Твърди, че дейността на Т. е била изпълнителска, а не ръководна. Смята, че чрез свидетелските показания на А.Б. и И.М. е доказано полагането на извънреден труд от служителя, периода, през който е бил полаган и знанието на работодателя за това обстоятелство.

В съдебно заседание адв. М. И., представител на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД, прави възражение за прихващане с платеното на Т.Т. обезщетение за неспазено предизвестие на осн. чл. 220 КТ от претендираното обезщетение за оставане без работа на осн. чл. 344, т. 3, вр. чл. 225 КТ. Представя подробни писмени бележки.

Съдът констатира, че жалбата е подадена от процесуално легитимирана страна в законоустановения срок и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Окръжният съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

На 14.02.2012г. с трудов договор № 70004 Т. Й. Т. бил назначен на длъжност „стажант- началник склад“ при „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД.

На 01.06.2014г. с допълнително споразумение № 270/30.05.2014г. към трудов договор № 70004/14.02.2012г. е изменено работното време на Т. Й. Т. от сменен на пълен работен ден с ненормирано работно време при условията на чл. 139а от КТ.

По делото е представена длъжностна характеристика на Т. Й. Т. за длъжност "У.с." с код по НКПД 1420 3005, по която за пряк негов ръководител е посочен управляващият директор.

На 01.08.2015г. с допълнително споразумение № 641/01.08.2015г. към трудов договор № 70004/14.02.2012г. е изменено трудово възнаграждение на Т. Й. Т. на 3340 лв.- основно и 1,800%- допълнително за клас, което се явява последно.

В правилници за вътрешния ред от 2017г. и 2018г. на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД в чл. 14, ал. 6 и съгласно Заповед № 0001-559/01.06.2014г., след проведени консултации с представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2 КТ, се определя, че работещите на длъжност "У.с." работят на ненормирано работно време.

На 15.09.2020г. е бил изготвен от А.М.- прокурист и е бил одобрен и приет от А-Е.Г.В., председател на съвета на директорите на „Джамбо“ АД-Гърция, Бизнес план на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД.

С протокол от 21.09.2020г. на управителния съвет на „Джамбо“ АД-Гърция, в т.3 е взето решение, с което бива упълномощена Е.М.П. да представлява и управлява „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД.

С договор от 21.09.2020г. „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД е възложило управлението на дружеството на Е.М.П.. С чл. 5 от допълнителните разпоредби на договора управителя се задължава да изготви стратегия въз основа на поставената ѝ бизнесзадача с Бизнес план от 15.09.2020г.

На 29.09.2020г. с предизвестие изх. № 2050/29.09.2020г. и заповед изх. № 40/29.09.2020г. е било прекратено трудовото правоотношение на Т. Й. Т. по трудов договор № 70004/14.02.2012г. от Е.М.П., в качеството □ на работодател, на основание чл. 328,ал.2 КТ.

На 20.10.2020г. в търговския регистър е вписана като управител на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД Е.М.П..

Със служебна бележка от Агенция по заетостта се установява, че Т. Й. Т. е бил безработен в периода от 30.09.2020г. до 30.03.2021г.

Като свидетели са били разпитани А.Б., бивш управител на магазин „Джамбо,, в София; И.М., бивш заместник началник смяна в „Джамбо“- Русе и Р.К..

Изготвена е била съдебно икономическа експертиза за установяване размера на дължимото по чл. 225, ал.1 КТ обезщетение и на неплатен извънреден труд в рамките на общо 107 дни, съгласно посоченото в исковата молба.

При така установената и от първоинстанционния съд фактическа обстановка, същият неправилно е приел, че не е налице бизнес задача и бизнес план, които са предвидени от практиката на ВКС като условие за законосъобразност при прекратяване трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 2 КТ, както и че Т.Т. не изпълнява ръководна длъжност в предприятието. Неправилно също е заключението на съда относно иска по чл. 139а, ал.7, вр. с чл. 150, чл. 262, ал. 1, т. 3 и 4 КТ за увеличено възнаграждение за извънреден труд положен в почивни и празнични дни,

както и след работно време, поради неточен анализ на доказателствата по делото.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че при разглеждане на делото в районния съд е допуснато съществено процесуално нарушение при изготвянето на протокол от заседание проведено на 02.06.2021г. Видно от съдържанието му, протокола не е неясен или непълен до степен да направи невъзможно да бъде разбран реда на извършените процесуални действия, както твърди жалбоподателя. Още повече следва да се посочи, че за поправката му не са били направени искания по чл. 151, ал. 1 ГПК в срок от никоя от страните. Дори съдът да констатира такова процесуално нарушение не може да бъде уважено искането на жалбоподателя да бъде върнато делото за повторно извършване на процесуалното действие. Последица от доказване на това оплакване би могла да бъде единствено допускането до повторен разпит на разпитаните в това заседание свидетели, каквото искане не е направено.

По делото е установено наличието на бизнес задача, възложена от компетентен орган на дружеството и приемането на бизнес програма от страна на новоназначения управител.

Икономическата задача е била поставена на новия управител на „Джамбо ЕС.Б“ ЕООД с Бизнес план от 15.09.2020г. от компетентен орган на дружеството. Към момента на изготвянето му дружеството е било представлявано от прокуриста си- А.Н.М. вписана като такъв в ТР на 30.10.2012г., а плана е одобрен от изпълнителен член и председател на управителния съвет на „Джамбо“ АД- Гърция А-Е.Г.В.. Съгласно чл. 22, ал. 1 ТЗ прокуристът има право да извършва всички действия и сделки, които са свързани с упражняване на търговското занятие, да представлява търговеца, да упълномощава други лица за извършване на определени действия. С оглед горното съдът приема, че прокуриста като представител на дружеството е компетентен да възложи на новоизбрания управител икономическа задача за изпълнение. Не е необходимо одобряване на бизнес плана от общото събрание на „Джамбо“ АД- Гърция, доколкото задачата, съдържаща се в него, е възложена от прокуриста, който е надлежен представител на възложителя- „Джамбо ЕС.Б“ ЕООД. Още повече „Джамбо“ АД- Гърция по смисъла на чл. 244, ал. 4 ТЗ се представлява от А-Е.Г.В., действащ като изпълнителен член на съвета на директорите, поради което одобряването на плана от негова страна е достатъчно и не налага допълнителни изявления от страна на общото събрание на същото, за да го валидира. Изпълнителният член действа от името на дружеството при осъществяване на дейността му, част от която е възлагане на икономически задачи за изпълнение от управителя на дружество, едноличен собственик на капитала на което е „Джамбо“ АД-Гърция. Поставянето на бизнес задача не е сред изрично изброените от чл. 221, ал. 1, т.1-ва до 10-та от ТЗ правомощия на общото събрание на дружеството, следователно е въпрос на текуща дейност, решаването на който е предоставен в компетентност на управителя, в случая изпълнителен член от съвета на

директорите.

От съдържанието на плана е видно, че поставената от дружеството задача отговаря на извикванията поставени в константната практика на ВКС. Както в Решение № 481 от 13.12.2011 г. на ВКС по гр. д. № 168/2011 г., IV г. о., ГК “ бизнесзадача с конкретни икономически показатели, които управляващото предприятие трябва да постигне, а именно производителност, рентабилност, обем на оборота, печалби, поддържане на определен брой работни места, финансови задължения и инвестиции“. В плана от 15.09.2020г. са посочени целите, които е необходимо да бъдат постигнати от управителя на дружеството в следващите 3 години, като подробно са описани очакваните приходи от продажби за 2021г., 2022г. и 2023г. съобразени с проектираните приходи до края на 2020г. Посочено е, че приоритет на новоназначения управител е справяне с последиците от световната пандемия от Ковид-19 и стабилизиране на нивото на продажбите. Проектирано е още запазване на броя на работните места и избягването на необходимост от съкращения. Описани са и използваните финансови инструменти и начина на управление на финансовият риск. Без значение е дали съставения бизнес план е копие на Годишния доклад за дейността на „Джамбо ЕС.Б“ ЕООД, доколкото подобно съвпадение не е забранено от закона или друг нормативен акт. Напротив, логично е целите, които дружеството си поставя в краткосрочен и средносрочен план да отговарят на задачите, които поставя на новоназначения управител. Смяната на ръководния персонал не представлява противоречие с плана, както сочи въззиваемият, тъй като щата за това работно място не се съкращава, а просто се заменя служител, който работи на него.

Е.М.П. е била упълномощена да представлява „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД с решение по т. 3, обективизирано в протокол от 21.09.2020г. на управителния съвет на „Джамбо“ АД-Гърция. Съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 ТЗ общото събрание на дружество с ограничена отговорност избира управителя си. За едноличното търговско дружество, каквото е „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД, приложим е чл. 147, ал. 2 ТЗ, според който едноличният собственик решава въпросите от компетентността на общото събрание, за което се съставя протокол в съответната за решенията на общото събрание форма. Едноличният собственик на капитала на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД е „Джамбо“ АД-Гърция, което от своя страна като акционерно дружество се представлява от управителния си съвет на осн. чл. 235, ал.1 ТЗ. Следователно в компетентността на управителния съвет на „Джамбо“ АД-Гърция, а не на общото му събрание, е да избере и упълномощи управител на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД, както е било направено с протокол от 21.09.2020г.

Поставената от дружеството задача е приета от управителя Е.М.П. с чл. 5 от допълнителните разпоредби на договора за възлагане на управлението от 21.09.2020г. Договорът между „Джамбо ЕС.Б“ ЕООД, представлявано от Е.М.П. и Е.М.П., като физическо лице, не представлява договаряне сам със себе си по смисъла на чл. 38, ал.1 ЗЗД и поражда действие с всички следващи

приемането правни последици. Такова е и тълкуването дадено в т. 3 на ТР № 3/2013г. на ВКС, съгласно което при сключване на търговска сделка от едно и също лице, като органен представител по силата на закона на две търговски дружества, не се прилага забраната на чл. 38 ал. 1 ЗЗД. Съответно същото важи и когато едната страна е дружеството, представлявано от управителя, а от другата управителя, договарящ с дружеството в лично качество. Без правно значение е коя от страните е включила чл. 5 във въпросния договор, факт е, че с него е поставена и приета бизнес задача.

Приемането на бизнес задачата може да бъде приравнено на наличието на бизнес план, когато самата задача е достатъчно подробно формулирана. В такъв случай простото □ приемане представлява одобрение и обвързване с изготвената от дружеството програма, при което управителят не е длъжен да представи своя такава. Съдът намира, че депозираният Бизнес план от 15.09.2020г. е достатъчно обстоятелствен, за бъде приет не само като бизнес задача, но и като бизнес програма. Не е необходимо представянето по делото на изготвена от управителя бизнес стратегия, за което се е задължил в чл. 5 от допълнителните разпоредби на договора. Бизнес планът, необходим за преценка на законосъобразност на уволнението, не следва да бъде дотолкова подробен, колкото изготвената стратегия за дейността на дружеството, която е вътрешен за него документ и би могла да съдържа търговска тайна.

С оглед горното налице е първата предпоставка на чл. 328, ал.2 КТ, правоотношението да е прекратено до 9 месеца от 21.09.2020г., на която дата е бил сключен договор за управление с Е.М.П., при наличие на бизнес задача и бизнес план, съгласно изискванията, наложени от практиката на ВКС в Решение № 481 от 13.12.2011 г. на ВКС по гр. д. № 168/2011 г., IV г. о., ГК; Решение № 108 от 27.06.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4168/2018 г., III г. о., ГК; Решение № 32 от 25.02.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4502/2013 г., III г. о., ГК; Решение № 718 от 21.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 67/2010 г., III г. о., ГК; Решение № 78 от 12.06.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2493/2018 г., III г. о., ГК; Решение № 68 от 16.05.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3105/2017 г., III г. о., ГК; Решение № 230 от 8.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 346/2015 г., IV г. о., ГК.

Налице е и втората предпоставка на чл. 328, ал. 2 КТ лицето, чието трудово правоотношение се прекратява да е заемало длъжност от ръководството на предприятието. Съгласно §1, т. 3 ДР на КТ "ръководство на предприятието" е ръководителят на предприятието, неговите заместници и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес, включително и в поделение на предприятието, както и колективните изборни органи за управление. По длъжностна характеристика Т. Й. Т. заема длъжност "У.с." с код по НКПД 1420 3005, по която за пряк негов ръководител е посочен управляващият директор. Кода 1420 сочи, че длъжността влиза в група „Ръководители в търговията на едро и дребно“, а следващия го код 3005 посочва конкретно длъжността му - "У.с.". Само от наименованието на групата на длъжности, към които е приобщен Т.Т., може да се заключи, че той упражнява ръководни функции. Още повече това се

извежда от задълженията му, съгласно представената по делото длъжностна характеристика, които включват контрол над дейността на управлението от него супермаркет и служителите в него, отчитане на резултати от дейността, координация между отделните звена в магазина и други дейности, които са управленски по своя характер. Също така за ръководния характер на длъжността сочи и йерархичната подчиненост на служителя само и единствено на управляващия директор на дружеството, което го прави част от ръководния екип на управителя. В тази насока е и практиката на ВКС в Решение № 442 от 8.06.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1621/2009 г., III г. о., ГК, съгласно което „Характерът на длъжността като ръководна се определя от длъжностната характеристика...., в ръководството на предприятието се включват освен ръководителят и неговите заместници, също и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес.“, същото разрешение се открива в Решение № 388 от 6.12.2012 г. на ВКС по гр. д. № 582/2012 г., III г. о., ГК.

Е.М.П. е била компетентен орган да прекрати правоотношението на Т.Т. след сключване на договора за възлагане на управлението на 21.09.2020г., но преди вписване на това обстоятелство в търговския регистър на 20.10.2020г. Трудовия договор се прекратява от работодателя, в случая „Джамбо ЕС.Б“ ЕООД, който се представлява от управителя си- Е.М.П. от момента на избора на управител от общото събрание на дружеството /в случая управителния съвет на „Джамбо“ АД- Гърция/ и сключването на договор с него на 21.09.2020г. Вписването на новия управител в търговския регистър не е с конститутивен характер, то само известява третите лица за смяната на управлението на дружеството. Следователно независимо от знанието на уволненото лице към момента на уволнението дали органа, който издава заповедта за уволнение, е компетентен или не, тъй като това обстоятелство все още не е било вписано в търговския регистър, заповедта е валидна, като издадена от представител на работодателя и поражда действие. Още повече Т.Т. не твърди, че не е знаел за промяната в ръководството на дружеството към момента на уволнението си. В същия смисъл е и Решение № 1023 от 21.06.2004 г. на ВКС по гр. д. № 1987/2002 г., ГК, III г. о., според мотивите на което “Обнародването на вписването на новия изпълнителен директор на акционерното дружество няма конститутивно действие по отношение представителната му власт да прекратява трудовите правоотношения.“, както и Решение № 86 от 23.02.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1561/2011 г., IV г. о., ГК.

С оглед горното съдът смята, че са налице всички предпоставки за законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение на Т.Т. по реда на чл. 328, ал. 2 КТ, поради което намира, че уволнението му не е незаконно. При така приетото за иска по чл. 344, ал.1, т.1 КТ следва да бъдат отхвърлени и обусловените от него искове по чл. 344, ал.1, т.2 и т. 3 КТ.

Не следва да бъде обсъждано възражението за прихващане на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД, поради несбъждане на вътрешнопроцесуалното условие за разглеждането му, тъй като то е било предявено като евентуално при

уважаване на исковете по чл. 344 КТ.

Основателно е възражението на жалбоподателя относно положения от Т. извънреден труд. Въз основа на допълнително споразумение от 01.06.2014г. е изменено работното време на Т.Т. от сменен на пълен работен ден с ненормирано работно време при условията на чл. 139а от КТ. Със заповед № 0001-559/01.06.2014г. и след проведени консултации с представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2 КТ е въведено ненормирано работно време за служители на длъжност "У.с." и др. Също така в правилници за вътрешния ред от 2017г. и 2018г. на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД в чл. 14, ал. 6 се определя, че работещите на длъжност "У.с." работят на ненормирано работно време. С оглед горното съдът намира, че Т.Т. е работел на ненормирано работно време по смисъла на чл. 139а от КТ. Съгласно чл. 139а, ал. 4 КТ работниците и служителите с ненормиран работен ден са длъжни при необходимост да изпълняват трудовите си задължения и след изтичането на редовното работно време. За това следва да бъдат компенсирани съгласно чл. 139а, ал. 5 и ал. 7 КТ с почивка от 15 минути след изтичането на редовното работно време и с допълнителен платен годишен отпуск. Тези допълнителни права на служителите, работещи ненормирано работно време, са били въведени, както със посочената по-горе заповед, така и с правилниците за вътрешния трудов ред от 2017г. и 2018г. За да бъде доказан извънреден труд при ненормиран работен ден следва да се установи една от хипотезите на чл. 139а, ал. 6 и ал. 7 КТ, а именно: нарушаване непрекъснатата минимална междудневна и седмична почивка или работа в почивни и празнични дни.

Ищецът търси заплащане на положен труд в почивни за него дни и през празниците, за доказването на което са били разпитани двама свидетели. Районният съд обаче е достигнал до неправилни изводи след анализа и оценката на гласните доказателствени средства. Свидетелят А.Б., бивш управител на супермаркет „Джамбо“, свидетелства за собственото си работно време и почивки, като говори принципно за дейността на неговата длъжност и изискванията към нея. Въпреки че ищеца е на същата длъжност, показанията на св. Б. не доказват пряко факта, че Т.Т. е работил през почивни или празнични дни, а могат да служат само като индиция за това. Също така недоказани остават твърденията му, че управителите на супермаркети са йерархично подчинени на регионалните мениджъри, доколкото това обстоятелство пряко противоречи на описаното в длъжностната характеристика на Т.. Още повече съдът е пропуснал да отчете заинтересоваността на този свидетел, който е сменен като управител на същото основание като ищеца и сам признава, че води дело срещу „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД. Неправилно са оценени и показанията на св. И.М., служител в „Джамбо“- Русе, където е работил с Т.Т., и имащ преки наблюдения върху продължителността на работното му време. Той твърди, че Т., докато е бил управител, поради липсата на заместник управител, а по-късно поради необходимостта да обучава заместника си, е работил по време на всички

почивни и празнични дни. Казва още, че когато той самият е работил извънредно, което не се е случвало постоянно, Т. е бил в магазина. Въпреки това основателно е възражението на жалбоподателя, че нито един от двамата свидетели не посочва конкретни дни или период от време, в който да са имали преки наблюдения върху работата на Т.. Напротив св. Б. не е работил на едно и също работно място с Т. и съответно не би могъл да каже със сигурност в кои дни е бил той на работа. Казва, че е разговарял с него по телефона, който има обхват само в пределите на супермаркета, но отново не уточнява за кои дни като дати става въпрос. Същото се отнася до показанията на свидетеля М., който не сочи конкретни дати, през които е работил извънредно и на които твърди, че Т. е присъствал, за да могат да бъдат съпоставени с неговото работно време и почивни дни. По този начин съдът не може да прецени със сигурност дали в тези дни Т. е работил извънредно или в рамките на редовното си работно време и колко дни и часове извънреден труд му се полагат. Доказването на това обстоятелство е в тежест на ищеца- Т.Т.. След като той не е провел пълно и главно доказване по отношение тези факти съдът следва да приеме твърденията му в исковата молба за недоказани.

Още повече, както се сочи във въззивната жалба, не е налице и субективният елемент от състава на чл. 144 КТ, според който извънредният труд следва да бъде извършван със знанието и без противопоставянето на работодателя му. От характера на работата му на управител на супермаркет и както е видно от длъжностната му характеристика, той следи за спазване на работното време на служителите в магазина, който ръководи. Поради тези му функции няма служител в управлението от него обект, който да следи за спазване на неговото работно време. Също така от показанията на свидетелите става ясно, че за управителите не важи изискването за чекиране на входа на магазина с магнитни карти, което е въведено за всички останали служители. Това обстоятелство се подкрепя от проверката извършена от вещото лице в супермаркет „Джамбо“ в гр. Русе, от която се установява, че не са били налични заповеди за полагане на извънреден труд, както и книга за отчитане на извънредния труд и лицето не е фигурирало в графиците за работа на служителите, както и не е било задължено да се отчита с магнитна карта на входа. При така установената фактическа обстановка остава недоказано, по какъв начин работодателят е научил за извършвания от Т. извънреден труд. Знанието на работодателя е елемент от фактическия състав на чл. 144 КТ, от който възниква задължението му да заплати положения от служителя извънреден труд, така приема и практиката в Решение № 136 от 9.06.2014 г. на ВКС по гр. д. № 7112/2013 г., III г. о., ГК. Тук отново следва да се спомене, че този факт остава недоказан въпреки свидетелските показания на Б., доколкото този свидетел говори за принципни положения в дейността на дружеството, а не конкретно за служителя Т.. Ако бъдат кредитирани тези показания биха могли да наведат до вероятна основателност на извода, че работодателят е знаел за положения извънреден труд, но не биха могли да го докажат пълно и главно, както изисква ГПК.

С оглед така приетата обстановка, съдът намира решението на районният съд за неправилно и го отменя, като вместо това отхвърля предявените искове.

По разноските: С оглед изхода на делото на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД следва да бъдат присъдени разноски за двете инстанции съгласно представени от страната списъци.

Съдът констатира, че въззивникът е сторил разноски и за плащане на държавна такса, които не е посочил в представения списък по чл. 80 ГПК. В съответствие с практиката на ВКС, обективизирана в Определение № 546 от 16.10.2015 г. на ВКС по ч. т. д. № 2014/2015 г., I т. о., ТК и Определение № 47 от 11.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № 2827/2019 г., II г. о., ГК, съдът намира, че е ограничен от включените в списъка разходи на страната и не следва да присъжда непоисканите от нея разноски.

Пред районния и пред окръжния съд са били депозирани платежни нареждания, с които се доказва плащане на адвокатски хонорар в размер на **7920 лв.** /л.137гр.д. и л.45в.гр.д./ за всяка инстанция от страна на „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД по договор за правни услуги. Следва да се разгледа възражението за прекомерност направено пред първата инстанция и същото направено пред въззивната. Минималното възнаграждение съгласно Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения за исковете е в общ размер от 3381,34 лв. Съдът с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на **4 500 лв.**, като за платения остатък до 7 920 лв. смята възнаграждението за прекомерно. Горното се отнася за платения адвокатски хонорар и за двете инстанции поотделно или дължимата сума за разноски е в общ размер от **9000 лв.**

Мотивиран така, окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260496 от 02.07.2021г., постановено по гр.д.№ 5190/20г. по описа на РРС.

ОТХВЪРЛЯ иска на Т. Й. Т., ЕГН: *****, с адрес: гр. Русе, ул. „*****“ предявен срещу „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД, ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Т.*****, за признаване на уволнението за незаконно и отмяна на Заповед № 40/29.09.2020г. за прекратяване на трудовото правоотношение на осн. чл. 328, ал. 2 КТ – поради сключване на договор за управление, на основание чл. 344, ал. 1 , т. 1 КТ.

ОТХВЪРЛЯ иска на Т. Й. Т., ЕГН: ***** предявен срещу „Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД, ЕИК:***** за възстановяване на длъжност "У.с." на М. 07 Русе в Джамбо ЕС.Б.“ ЕООД, на основание чл. 344, ал. 1 , т. 2 КТ.

ОТХВЪРЛЯ иска на Т. Й. Т., ЕГН: ***** предявен срещу

„Джамбо ЕС.Б“ ЕООД, ЕИК:***** за сумата от 21 000лв., представляваща обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението в периода от 29.09.2020г. до 29.03.2021г., на основание чл. 344, ал. 1 , т. 3 КТ, вр. с чл. 225 КТ.

ОТХВЪРЛЯ иска на Т. Й. Т., ЕГН: ***** предявен срещу „Джамбо ЕС.Б“ ЕООД, ЕИК:***** за сумата от 34 711,29 лв., представляваща неплатено увеличение на brutното трудово възнаграждение за положен извънреден труд в почивни и празнични дни, общо за 107 дни, в периода от 05.11.2017г. до 29.09.2020г., на основание чл. 139а, ал. 7, във вр. с чл. 150, чл. 262, ал.1, т.3 и 4 от КТ.

ОСЪЖДА Т. Й. Т., ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Джамбо ЕС.Б“ ЕООД, ЕИК:***** сумата от **9000лв.**, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____